

Od: eia@samospravydomov.org
 Odoslané: štvrtok, 25. septembra 2025 21:45
 Komu: oszp.BA@minv.sk; podatelnaSpSBA@justice.sk
 Kópia: 'Jan Tkac'
 Predmet: OU-BA-OSZP3-2025/447470-016 (EIA: Dúbravská oáza - dostavba)
 Prílohy: zavazne-stanovisko-zo-zistovacieho-konania-pred-nadobudnutím-pravoplatnosti_dubr-pdf.pdf

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/447470-016
Environmentálne actio popularis podľa §61 písm.c SSP a príkaz advokátovi ho sprocesniť pred príslušným
správnym súdom

Podľa §29 ods.16 písm.b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania, v ktorom príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona, môže podať odvolanie ... dotknutá verejnosť podľa § 3 písm. t).*“; Združenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §29 ods.20 zákona o EIA „*Dotknutá verejnosť uvedená v §3 písm.t) sa môže žalobou domáhať zrušenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vydaného podľa odseku 15, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa tohto zákona, a napadnúť jeho vecnú alebo procesnú zákonnosť.*“; Združenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §61 písm.c Správneho súdneho poriadku „*Žaloba je procesný úkon, ktorým zainteresovaná verejnosť uplatňuje právo na súdnu ochranu vo veciach životného prostredia.*“

Podľa §177 ods.2 Správneho súdneho poriadku „*Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.*“

Podľa §178 ods.3 Správneho súdneho poriadku „*Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.*“

Podľa §191 ods.1 písm.d, písm.e a písm.g Správneho súdneho poriadku „*Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak*

- *je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov*
- *zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci*
- *došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej*“

Podľa §9 ods.3 Aarhuského dohovoru „*každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.*“; ZDS v zmysle tohto oprávnenia podáva toto odvolanie podľa na Okresný úrad Nitra ako aj environmentálnu actio popularis na Správny súd v Bratislave.

Opomenutia navrhovateľa v zámere:

1) Podľa čl.44 ods.2 Ústavy SR „*Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.*“

Čo skutočne znamená citovaná ústavná norma objasňujú ustanovenia zákona č.17/1992 Zb. o životnom

prostredí, ktorým sa v zmysle čl.44 ods.6 Ústavy SR vysvetľuje skutočný obsah ústavnej normy čl.44 ods.2 Ústavy a je právne významný pre teleologický výklad právnych predpisov.

Právne významná je terminológia rozlišovania vplyvov na životné prostredie na znečisťovanie životného prostredia a poškodzovanie životného prostredia, ktoré nemajú v právnom význame rovnaký obsah ako bežné hovorové či environmentálne-odborné významy tohto slova. Vyhodnotenie vplyvov na životné prostredie nemôže byť vykonané v súlade s ústavno-právnou povinnosťou zabezpečiť ochranu a zvažovanie životného prostredia ak sa v zámere nerozlišujú vplyvy na znečistenie životného prostredia (ktoré svojim skutočným významom sa rovná „využívaniu územia človekom“ alebo „transformácia územia človekom“). Každý zámer je teda znečistením životného prostredia ale nie každé znečistenie je poškodením životného prostredia.

Zákon o životnom prostredí stanovuje aj niekoľko zásad, ktoré je nutné splniť, aby sa posudzovanie vplyvov na životné prostredie realizovalo ústavno-konformne.

Jednou zo zásad je aj zákaz zaťažovania územia ľudskou čnosťou nad mieru ustanovenú osobitných právnym predpisom (§11 zákona o životnom prostredí), pričom toto vyhodnotenie sa realizuje odborným vzdelaním tak, aby sa neohrozilo zdravie ľudí a životné prostredie (§12 ods.1 zákona o životnom prostredí) a to tak, že sa skúma celkové kumulatívno-synergické pôsobenie vplyvov navrhovaného zámeru (§12 ods.2 zákona o životnom prostredí).

Ďalšou zásadou je zásada participácie zainteresovanej verejnosti podľa §15 zákona o životnom prostredí, ktoré sa realizuje tak, že procesný postup príslušného úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie prerokuje pripomienky verejnosti na ústnom pojednávaní (§29 ods.6 zákona o EIA) alebo v písomnom vyjadrení k doručeným stanoviskám (§29 ods.8 zákona o EIA).

Zákon o životnom prostredí ukladá aj povinnosti navrhovateľom a to poznať dôsledky svojho konania na životné prostredie (§18 zákona o životnom prostredí), zákonným spôsobom zrealizovať posudzovanie vplyvov na životné prostredie (§17 ods.2 zákona o životnom prostredí) a realizovať primerané účinné kompenzačné opatrenia (§17 ods.1 zákona o životnom prostredí).

Navrhovateľ si svoje povinnosti uložené zákonom plnil nedostatočne; pravdepodobne vedomému či nevedomému nesprávnemu výkladu zákona o EIA. Pri interpretácii právnych noriem je však nutné uplatniť ústavný imperatív systematického, teleologického a racionálneho výkladu práva:

- „...k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, najmä teleologický a systematický výklad vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy.“
(rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 295/2017)
- „Ústavný súd na tomto mieste pripomína svoju stabilizovanú judikatúru odkazujúcu na zásadu ústavne konformného výkladu (čl. 152 ods. 4 ústavy), podľa ktorej v záujme dodržania a ochrany základných práv je potrebné v niektorých prípadoch upustiť od doslovného jazykového alebo formalistického výkladu a zvoliť výklad zaručujúci ochranu základných práv. Viazanosť orgánov verejnej moci zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení, pretože limitácia orgánov verejnej moci zákonom nepredstavuje iba viazanosť orgánov verejnej moci textom, ale aj zmyslom a účelom zákona v záujme ochrany nielen zákonnosti, ale aj ústavnosti.“
(nález Ústavného súdu SR III.ÚS 341/07)

Navrhovateľ si vykladal ustanovenia zákona o EIA spôsobom, aby uspokojil úradnícku byrokráciu, ale nie spôsobom, ktorý je možné označiť ako ústavne konformný vzhľadom na skutočný obsah normy čl.44 ods.2 Ústavy SR vykladanej normami zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí ako sme naznačili vyššie. Zámer neobsahuje vyhodnotenie vplyvov tak ako predpokladá §12 zákona o životnom prostredí (vyhodnotenie celkových kumulatívnych vplyvov zámeru na životné prostredie podľa prahových hodnôt osobitných právnych

predpisov) a takéto vyhodnotenie sa neuvádza ani na ústnom prerokovaní či v písomnom vysvetlení. Zámer ani rozhodnutie nerozlišuje medzi vplyvmi, ktoré sú znečistením životného prostredia a ktoré poškodením životného prostredia; neuvádza ani prípadnú environmentálnu ujmu a environmentálnu škodu.

Ide o nedostatok ako smerom k skutkovému zisťovaniu, tak aj k nesprávnemu výkladu právnych predpisov, tak aj k procesným zlyhaniam.

- 2) Namietame, že navrhovateľ zjavne používa salámovú metódu, t.j. účelové delenie zámeru na menšie časti, pričom posudzovanie vplyvov nerešpektuje základnú zásadu ochrany životného prostredia podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí tým, že s neposudzujú kumulatívne a synergické vplyvy ale len parciálne. ZDS uviedlo rozsiahlu právnu argumentáciu, ktorú okresný úrad reflektoval len všeobecnými blábolmi, ktoré indikujú právnu nekompetentnosť úradníkov okresného úradu. Rozhodnutie je v prvom rade právny dokument pričom s právnou argumentáciou uvedenou v stanovisku sa treba kompetentne vysporiadať, čoho úradníci zjavne nie sú schopní.

Opomenutia príslušného úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie:

- 3) Obzvlášť závažným opomenutím povinností okresného úradu je neskúmanie, či navrhovateľ sa nepokúša o tzv. salámovú metódu a či nie je dôvod na posudzovanie vzhľadom na normu §29a zákona o EIA; navrhovateľ priznáva, že ide už o tretie rozšírenie a zmenu pôvodného podprahového projektu a nexistovalo sa, či kumulatívne a synergické vplyvy nespôsobujú potrebu posúdiť zámer zo zákona (kumulatívne ukazovatele prílohy č.8 k zákonu o EIA) a ak nie, či nejde už o takú veľkú kumuláciu vplyvov, že je dôvodné posudzovanie. Túto skutočnosť úrad ani len neskúmal.
- 4) Podľa §29 ods.7 zákona č.24/2006 Z.z. „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 4 a 5.“
Uplatnenie tejto normy zákona o EIA je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia spočívajúceho v uvedení, ktoré konkrétne kritériá boli použité, ako boli použité a vyhodnotené a aký vplyv malo toto vyhodnotenie na výrok rozhodnutia či už v časti o ďalšom neposudzovaní alebo v časti uloženia podmienok rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie je založené na plagiáte – extenzívnom prekopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu zámeru a jeho vydávaní za vlastné vyhodnotenie úradom. posudzovania.

Hoci citovanie a použitie zámeru je legitímne a správne, nemôže však súčasne slúžiť ako skutkové zistenia navrhovateľa identifikované v zámere, skutkové zistenia úradu posudzovania EIA zistené v zisťovacom konaní a zároveň vyhodnotenie kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA; môže ísť len o jednu z uvedených alternatív. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sa jedná o plagiát (doslovnú a neoznačenú kópiu) rozsiahlych častí zámeru.

Odôvodnenie neobsahuje uvedenie hlavných dôvodov na ktorých bolo založené; vyhodnotenie je všeobecné a nekonkrétne: „Okresný úrad Dunajská Streda v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal z oznámenia o zámere navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.“

Takto koncipované vyhodnotenie je nepreskúmateľné:

- *O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné si utvoriť zrozumiteľný názor na to, na základe ktorých kritérií úrad rozhodol tak ako rozhodol a prečo tak rozhodol. V odôvodnení absentuje celý kauzálny nexus racionálne prepájajúci skutkové zisťovanie s výrokom rozhodnutia práve z hľadiska aplikácie normy §29 ods.7 zákona o EIA v časti použitých kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA ako aj v prípade niektorých stanovísk dotknutých orgánov.

Pre úplnosť uvádzame, že skutočnosť, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie nie je dostatočné pre záver, že posudzovanie nie je potrebné:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Z rozhodnutia je nezrozumiteľné ako úrad posudzovania EIA uplatnil pri svojom rozhodovaní normu §29 ods.7 zákona o EIA – teda aké kritériá pri rozhodovaní uplatnil a ako, ako boli pri rozhodovaní použité doručené stanoviská a aký kauzálny vplyv malo použitie kritérií zisťovacieho konania a doručených stanovísk na výrovkovú časť rozhodnutia.

Podmienky rozhodnutia boli určené tak, že príslušný úrad ich automaticky mechanicky „preklopil“ do podmienok rozhodnutia. Účelom zisťovacieho konania nie je svojvoľne konať a automaticky preklápať do pomienok a odsúvať tak ich riešenie na povoľovacie konania; tým príslušný úrad zaťažuje predmetné rozhodnutie nedostatkami a súčasne vyvoláva zahlcovanie povoľovacích orgánov, ktoré by mali mať zo zisťovacieho konania identifikované všetky vplyvy a už len skúmať naplnenie podmienok.

- 5) Podľa druhej vety §29 ods.15 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.3 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

Uvedenú normu úrad nerešpektoval nakoľko neuviedol hlavné dôvody pre ktoré rozhodol o ďalšom neposudzovaní a ani neuviedol odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktoré boli rozhodujúce pri takomto rozhodnutí. . To má za následok, že napadnuté rozhodnutie nie je zrozumiteľné a preskúmateľné na základe akých konkrétnych kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA úrad rozhodol a prečo (kauzálny nexus).

Napadnuté rozhodnutie síce obsahuje časť s nadpisom „Záverečné vyhodnotenie“ ale ide o šablónovitý text používaný univerzálne všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-HC-OSZP-2025/000799, či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023). To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej „*Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zatažovania účastníkov konania a iných osôb.*“

Tým, že úrad sa nezaoberal kritériami zisťovacieho konania a neuviedol odkaz na ktoré z týchto kritérií pri rozhodovaní prihliadal sa nezaoberal svedomito a zodpovedne rozhodnou vecou pre zisťovacie konanie, čím spôsobuje aj následné procesné komplikácie a obštrukcie v dôsledku potreby takejto

- 6) *Podľa §29 ods.7 zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 4 a 5.“*

Nie je zrozumiteľné a preskúmateľné, ktoré konkrétne kritériá úrad pri rozhodovaní použil a na ktoré písomné stanoviská podľa §29 ods.4 a ods.5 prihliadal, ako a prečo.

Aj v tomto ide o nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia:

- *nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)
- *Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžf/1/2009)
- *Z ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru správneho súdu zároveň argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.*

- Rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť vydané v súlade s právnymi predpismi, t.j. musí byť vydané príslušným orgánom verejnej správy, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 správneho poriadku, v zmysle ktorého musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa rozhodnutím nevyhovuje všetkým účastníkom konania, musí byť rozhodnutie riadne odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, s uvedením, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.
- Podľa názoru správneho súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy musia byť vyjadrené v rozhodnutí vydanom vo veci, nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti, z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktoré orgán verejnej správy viedol pri hodnotení dôkazov na jednej strane a jeho právnymi závermi na strane druhej. Zároveň následne jasným a zrozumiteľným spôsobom orgán verejnej správy svojím odôvodnením dáva odpovede na tie skutkové závery, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce pri zachovaní primeranej miery logiky zrozumiteľnej nielen pre orgán verejnej správy, ale aj pre adresáta rozhodnutia. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle.
(Rozsudok Správneho súdu Košice sp.zn. PO-2S/62/2021); poznámka: v danom prípade obsah odôvodnenia nevyplýva z §47 ods.3 správneho poriadku ale z §29 ods.12 až ods.15 zákona o EIA.

Rozhodnutie je konštruované tak, aby si čitateľ rozhodnutia domýšľal práve tie právne rozhodné skutočnosti ako aj vecné a právne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu; resp. aby sa spätne dalo akože argumentovať, že „veď táto časť rozhodnutia niečo osvedčuje“ a „hentá časť rozhodnutia niečo osvedčuje“. Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA hoci v skutočnosti ide o svojvoľné rozhodnutie.

- 7) Pochybujeme a spochybňujeme odbornú kvalifikáciu úradníkov odvolacieho orgánu sa vyjadrovať k veci a kompetentne posúdiť odvolanie po právnej stránke. Z našej činnosti vieme, že šéfkou odvolacieho orgánu je Ing. Arch. Raková; podľa našich informácií na odvolacom orgáne nepracuje žiaden úradník s právnickým vzdelaním. Neodbornosť je daná aj tým, že šéfom odvolacieho orgánu nie je právnik ale spiatočníčka architektka Raková; tak ako by som sa nechal operovať ani sudcov ani architektom, ako by som si sudcami nenechal navrhnúť ani postaviť dom, rovnako nemôže byť architekt kvalifikovaný na riešenie odvolaní, ktoré sú predovšetkým právnym problémom.

Ing.arch Iveta Raková nespĺňa ani len základné vedomostné kvalifikačné kritérium pre konanie pred súdom a tým je úplné vysokoškolské právne vzdelanie. Nemá ani len environmentálne či prírodovedecké vzdelanie. Je to proste už len vzdelaním nekompetentná osoba, ktorá nerozumie agende, ktorú dlhodobo vykonáva a preto ju kriví, a .

Environmentálne právo je interdisciplinárna oblasť práva, v ktorej sa prelína medzinárodné právo (Aarhuský dohovor) a právo EÚ (Primárne: Lisabonské zmluvy a sekundárne: Smernice) ako aj vnútroštátne právne predpisy. Environmentálne právo je interdisciplinárna oblasť, kde sa prelína nielen právo ale aj environmentalistika. Ing. Arch nedisponuje ani jedným na to, aby sa dokázala vecne kvalifikovane k žalobe vyjadriť. Je to vidno aj na jej replike, ktorá je verifikovaním rôznych právnych teorém, ktoré samé o sebe nie sú úplne mimo ale nie je zrejmé, čo nimi úradníčka Raková mieni vlastne povedať.

Pri interpretácii právnych noriem je nutné uplatniť ústavný imperatív systematického, teleologického a racionálneho výkladu práva:

- „...k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, najmä teleologický a systematický výklad vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný

korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy.“
(rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 295/2017)

- „Ústavný súd na tomto mieste pripomína svoju stabilizovanú judikatúru odkazujúcu na zásadu ústavne konformného výkladu (čl. 152 ods. 4 ústavy), podľa ktorej v záujme dodržania a ochrany základných práv je potrebné v niektorých prípadoch upustiť od doslovného jazykového alebo formalistického výkladu a zvoliť výklad zaručujúci ochranu základných práv. Viazanosť orgánov verejnej moci zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamena výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení, pretože limitácia orgánov verejnej moci zákonom nepredstavuje iba viazanosť orgánov verejnej moci textom, ale aj zmyslom a účelom zákona v záujme ochrany nielen zákonnosti, ale aj ústavnosti.“
(nález Ústavného súdu SR III.ÚS 341/07)

Úlohou správneho súdu vo veciach žalôb na ochranu životného prostredia podľa §61 písm.c SSP je chrániť výlučne verejný záujem samotnej zákonnosti vo veciach životného prostredia.

Z teleologického hľadiska to s prihliadnutím na čl.44 ods.4 Ústavy SR znamená právnu povinnosť správnych súdov rozhodovať tak, aby svojimi rozhodnutiami „dbali o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov“.

Zákonom, ktorý objasňuje skutočný obsah noriem ústavného článku 44 je zákon č.17/1992 Zb. o životnom prostredí, ktorý konštituuje osobitnú taxonómiu ako aj osobitné zásady, ktoré je potrebné pri rozhodovaní vo veciach životného prostredia vždy uplatniť.

Pri výklade noriem medzinárodného či európskeho práva si nevystačíme ani so slovenskou judikatúrou, nakoľko jediným oprávneným subjektom pre výklad európskeho práva je Súdny dvor EÚ.

Z dôvodovej správy k zákonu č.350/2024 Z.z. citujeme:

Súčasný zákon [poznámka: účinný do konca 2024] o posudzovaní vplyvov bol prijatý pred takmer 20 rokmi a odvtedy bol novelizovaný viac ako 20 krát. Hlavné zmeny boli do zákona prijaté po schválení novej Smernice o posudzovaní určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie č. 2011/92/EÚ jej významnej revíziu z roku 2014 . Hoci mnohé tézy a ustanovenia z novej smernice a jej revízie boli do zákona implementované, v štrukturálnej a procesnej oblasti novela zákona nereagovala na jasné rozdelenie procesov súvisiacich s posudzovaním vplyvov na životné prostredie definované v Smernici EIA (osobitne rozdelenie zisťovacieho konania – screeningu, určenia rozsahu hodnotenia a samotného procesu posudzovania vplyvov). Práve zastaraný model uplatňovania týchto procesov často v praxi viedol k neodôvodneným prietahom a stagnácii EIA procesov v Slovenskej republike.

ZDS týmto žiada Okresný úrad Trnava, aby odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle §29 ods.18 zákona o EIA zrušil a vrátil na nové konanie.

ZDS týmto žiada Správny súd v Bratislave, aby napadnuté rozhodnutia v zmysle §191 ods.1 písm.c, písm.d, písm.e a písm.g SSP ako nezákonné zrušil.

ZDS sa v zmysle čl.11 ods.3 Civilného sporového poriadku hlási k svojej odbornosti, ktorú žiada pri rozhodovaní o jeho odvolaní a správnej žalobe zohľadniť; odbornosť ZDS a jeho štatutára je verejná a environmentálne právo, odbornosť v agende EIA ako aj odbornosť na verejnú participáciu v oblasti životného prostredia ako aj odbornosť na environmentálne actio popularis, čo dokladá svojim vysokoškolským diplomom preukazujúcim absolvovanie vysokoškolského vzdelania ako aj autorstvom odborných prác, z ktorých vyberáme:

- <https://www.academia.edu/143522349/>
- <https://www.academia.edu/143522415/>

Prikazujem advokátovi JUDr. Jánovi Tkáčovi, aby vykonal všetky potrebné formálne a procesné úkony pred správnym súdom tak, aby tento prejav vôle spísať a podať žalobu na ochranu životného prostredia podľa §61 písm.c SSP bol riadne a včas pred správnym súdom uplatnený a aby tak vyvolal všetky účinky zamýšľané žalobcom

v zmysle nielen slovenskej legislatívy ale najmä v zmysle Aarhuského dohovoru a práva Európskej únie.

Predmetom žaloby podľa §61 písm.c SSP je samotná zákonnosť v oblasti životného prostredia v zmysle žalobných bodov a ZDS je na jej podanie oprávnené §177 ods.2 SSP.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale

zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej Zelené transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete (<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

• Zásady Integrity konania ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

• Environmentálne princípy činnosti ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com